

ако е та осквернена и е направила прѣстѣ-
пление противъ мъжа си, проклинателната
вода ще влѣзе горчива въ нея, и ще надуе
коремътъ ѝ, и бедротъ ѝ ще изсъхне, и
таа жена ще бѣде за прокѣтия въ на-
родътъ си. (28) Ако ли жената не е осквер-
нена, и е чиста, тогазъ ще остане неповрѣ-
дена, и ще зачнува.

(29) Този е законътъ на ревнованието ко-
гато нѣкоя жена прѣбръши на мъжа си и
се оскверни, (30) или когато дойде духъ
на ревнование върху нѣкого мъжа и порев-
нува къмъ жена си. Тогазъ нека постави
жената прѣдъ Господа, и священникътъ да
направи на нея споредъ всичкий тозъ за-
конъ, (31) Тогазъ мъжътъ ще бѣде чистъ
отъ беззаконieto, а жената фче понесе
беззаконieto си.

ГЛАВА 6.

И говори Господъ Моисею и рече: (2) Го-
вори на Израилевитъ синове и кажи имъ:
«Когато мъжъ или жена даде обречение на
назирейство за да посвети себе си Господу,
(3) тогазъ е длъженъ той да се въздържа
отъ вино и отъ сикера, и да не пие одетъ
отъ вино или одетъ отъ сикера, и никое
питие направено отъ гроздие да не пие, и
да не яде ни прѣсно ни сухо гроздие.
(4) Прѣзъ всичкитъ дни на назирейството
си да не яде нищо което става отъ лозие,
отъ върното до кожата. (5) Прѣзъ всичкитъ
дни на назирейското си обречение да не
тури бръсначъ на главата си, колѣто се
испълнятъ днитѣ които е той обрелъ Го-
споду: святъ ще бѣде, и ще остави да
растатъ космитъ на главата му. (6) Прѣзъ
всичкитъ дни въ обречанието на нази-
рейството си Господу да не пристапи при
мъртвецъ. (7) Да се не оскверни поради
баща си или майка си, брата си или сестра
си, когато умратъ; понеже назирейското
обречение Богу своему е на главата му.

(8) Прѣзъ всичкитъ дни на назирейството
си е святъ Господу. (9) И ако нѣкой умре
напрасно при него, и главата на нази-
рейството му се омърси, тогазъ въ деньтъ
на очиштенето си той да обрѣсне главата
си: въ седмийтъ день да я обрѣсне. (10) И
въ осмийтъ день да донесе двѣ гърго-
рици или двѣ глѣбчета при священника,
при дверитъ на скинията на събранието;
(11) и священникътъ да принесе едната
въ приношение за грѣхъ, а другата за
всесъжжение; и да направи умилостивение
за него защото е сгрѣшилъ поради мър-
твецътъ, и да освяти главата му въ оный
день. (12) И слѣдъ това да посвети Господу
днитѣ на назирейството си, и да донесе ед-
ногодишно агне въ приношение за прѣ-
стѣпление; а прѣднитъ дци нѣма да се
броятъ, защото се е омърсило назирейство-
то му.

(13) И този е законътъ на назирейнѣтъ
когато се изпълнятъ днитѣ на назирейство-
то му: да се приведе при дверитъ на ски-
нията на събранието; (14) и той да при-
несе приносѣтъ си Господу, едно мъжско
агне еднолѣтно безъ порока за всесъжже-
ние, и едно женско агне еднолѣтно безъ
порокъ въ приношение за грѣхъ, и единъ
овенъ безъ порока за примирително при-
ношение, (15) и кошъ съ бесквасни пити
отъ чисто брашно мѣсени съ елей, и бес-
квасни кора помазани съ елей, и хлѣбното
имъ приношение и възлиянната имъ. (16) И
священникътъ да ги принесе прѣдъ Госпо-
да, и да направи приношението му за грѣхъ
и всесъжжението му. (17) И да принесе о-
венътъ за примирителна жертва Господу, съ
кошътъ на бескваснитъ хлѣбове: да принесе
още священникътъ хлѣбното му приношение
и възлиянното му. (18) И назирейнѣтъ да
обрѣсне главата на назирейството си при
дверитъ на скинията на събранието, и да
земе космитъ на посвящената си глава, и
да ги тури на огньтъ който е подъ при-

м Втор. 28; 37.
Псал. 83; 9, 11.
Иер. 24; 9, 29; 18, 22.
42; 18. Зах. 8; 13.
р Ст. 19.
ф Лев. 20; 17, 19, 20.

а Лев. 27; 2.
Слж. 13; 5.
Дѣян. 21; 23.
Рим. 1; 1.
б Амосъ 2; 12. Лука
1; 15.
в Слж. 13; 5. 16; 17.
1 Цар. 1; 11.

г Лев. 21; 11. Гл.
19; 11, 16.
д Лев. 21; 1, 2, 11.
Гл. 9; 6.
е Дѣян. 18; 18. 21; 24.
ж Лев. 5; 7. 14; 22.
15; 14, 29.

з Лев. 5; 6.
и Дѣян. 21; 26.
і Лев. 4; 2, 27, 32.
к Лев. 3; 6.
л Лев. 2; 4.
м Исх. 29; 2.
н Гл. 15; 5; 7, 10.
о Дѣян. 21; 24.